سرمقاله

دیپلماسی قوی از دل قدرت دفاعی زاده می‌شود

ادامه از صفحه یک

این رفتارها نه فقط غیرحرفه‌ای، که نشان از بحران هویت در سیاست خارجی آمریکا دارد؛ جایی که اختلافات داخلی میان کاخ سفید، کنگره و لابی‌های قدرت، یک سیاست منسجم را غیرممکن ساخته است.

در برابر این رویکرد شکننده، دستگاه دیپلماسی ایران هماهنگ با سایر ارکان حاکمیت نظامی، امنیتی و اقتصادی عمل می‌کند. این هماهنگی به مذاکره‌کنندگان ایرانی این امکان را می‌دهد که از موضع عقب‌نشینی وارد مذاکره نشوند. در عمل، دیپلمات ایرانی می‌داند که در پشت میز مذاکره، بازدارندگی موشکی و امنیت منطقه‌ای پشتوانه اوست. این دو ابزار (میدان و دیپلماسی) در خدمت تأمین منافع ملی تعریف می‌شوند، نه در تضاد با یکدیگر.

رفتار آمریکا نشان داده که این کشور به دنبال فرسایش زمان و کاهش هزینه‌های خود در مذاکرات است. در چنین شرایطی، بهترین پاسخ، دیپلماسی صبور اما هوشمند است که بدون خوش‌بینی به وعده‌های واشنگتن، از مکانیسم‌های حقوقی و فشارهای سیاسی استفاده کند.

قدرت دفاعی را نه به عنوان مانع، که به عنوان «تکمیل‌کننده ضروری» دیپلماسی به رسمیت بشناسد.

با تقویت هماهنگی درونی حاکمیت، اجازه ندهد اختلاف‌افکنی رسانه‌ای آمریکا، بین میدان و دیپلماسی فاصله بیندازد.

رفتار آمریکا به روند مذاکرات آسیب می‌زند، اما این آسیب زمانی تبدیل به تهدید جدی می‌شود که تصور کنیم دیپلماسی می‌تواند بدون پشتوانه دفاعی مؤثر باشد. ایران با درک این واقعیت، هم چتر دفاعی خود را قوی نگه داشته و هم درهای گفتگو را نبسته است. اما هر مذاکره‌ای نیازمند بستر اعتماد است؛ چیزی که واشنگتن با تناقض‌گویی‌هایش نابود می‌کند. در چنین فضایی، هوشمندی ایران در نگه‌داشتن تعادل میان دیپلماسی و قدرت دفاعی، تنها راه عبور از بحران‌های تحمیلی آمریکاست.

خبر

لاهوتی در واکنش به مخالفت برخی نمایندگان با مذاکرات:

عده‌ای همیشه خلاف جهت آب شنا می‌کنند

سخنگوی فراکسیون مستقلین ولایی مجلس در واکنش به مواضع تعداد محدوی از نمایندگان در مخالفت با مذاکرات و توافق احتمالی، گفت: میدان، دیپلماسی و خیابان در راستای یکدیگر است و همه باید به هم اعتماد داشته باشند، اما از گذشته تاکنون، عده‌ای در همه زمینه‌ها خلاف جهت آب شنا می‌کنند و این فقط مربوط به مذاکرات نیست.

مهرداد لاهوتی در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به بازنشر اینفوگرافی اولویت‌های مجلس از سوی کانال رهبر معظم انقلاب و همزمانی آن با برخی مخالفت‌ها درباره مذاکرات، گفت: رهبر معظم انقلاب اولویت‌های مجلس را تبیین کردند که یکی از موارد رفع مشکلات اقتصادی است.

وی با بیان اینکه منشاء همه گرفتاری‌ها و نارضایتی‌ها مشکلات اقتصادی است، گفت: در شرایط پساجنگ باید ساختار اداره اقتصاد کشور را دگرگون کنیم. رهبر شهید بر این موضوع تاکید داشتند که کشور با اقتصاد دولتی به جایی نمی‌رسد. باید به سمتی رفت که بخش خصوصی وارد میدان شده، سهم سبد بخش خصوصی در اقتصاد افزایش یافته و در مقابل سهم سبد دولت کاهش یابد؛ این یعنی حرکت به سمت ساختار اقتصادی درست و واگذاری امور به مردم.

این عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس در ادامه بیان کرد: باید دولت ضمن کوچک‌تر شدن، نقش هدایت‌گری و حمایت و نظارت را برعهده داشته و اقداماتی انجام دهد که آثار آن بر سفره مردم و بهبود وضعیت اقتصادی کشور نمایان شود. بخش مهمی از نابسامانی‌های اقتصادی موجود نیز ناشی از همین اقتصاد دولتی است.

لاهوتی درباره مذاکرات و توافق احتمالی میان ایران و آمریکا گفت: طبق اصول ۷۷ و ۱۲۵ قانون اساسی، باید تمامی عهدنامه‌ها، مقاوله‌نامه‌ها، موافقت‌نامه‌ها و قراردادهای بین‌المللی به تصویب مجلس برسد.

وی یادآور شد: در زمان برجام نیز مجلس مصوبه‌ای داشت که بنا بر تاکید رهبر شهید انقلاب در اجرای اصول ۷۷ و ۱۲۵ قانون اساسی بود. فلسفه وجودی این دو اصل آن است که مردم در جریان توافقات مهم کشور قرار گرفته و این موارد از طریق نمایندگان مجلس به تائید برسد.

لاهوتی ادامه داد: انتظار می‌رود دولت همانند برجام، متن توافق یا تفاهم‌نامه را در قالب لایحه به مجلس ارائه کند تا مجلس آن را بررسی و تأیید کند. در این صورت کسی نمی‌تواند ایرادی به این موضوع وارد کند.

سخنگوی فراکسیون مستقلین ولایی مجلس در واکنش به مواضع تعداد محدوی از نمایندگان در مخالفت با مذاکرات و توافق احتمالی، گفت: میدان، دیپلماسی و خیابان در راستای یکدیگر است و همه باید به هم اعتماد داشته باشند اما از گذشته تاکنون، عده‌ای در همه زمینه‌ها خلاف جهت آب شنا می‌کنند و این فقط مربوط به مذاکرات نیست. وی ادامه داد: تعداد این افراد بسیار محدود است و شاید به تعداد انگشتان یک دست هم نرسند؛ این هم اجتناب‌ناپذیر است و کاری‌هم نمی‌توان کرد.

چه کسانی تهدید به قشون کشی خیابانی کردند؟

پایداری مخالفان مذاکره

هر بار که زمزمه مذاکره ایران و آمریکا بالا می‌گیرد، مخالفت‌ها هم در داخل ایران پررنگ‌تر می‌شود؛ مخالفتی که فقط ریشه ایدئولوژیک ندارد و از تجربه برجام، بی‌اعتمادی به آمریکا، نگرانی‌های امنیتی و حتی رقابت‌های سیاسی داخلی تغذیه می‌کند.

بخشی از مخالفت‌ها را باید در بستر رقابت‌های جناحی هم فهمید. در چنین فضایی، مذاکره فقط یک پرونده دیپلماتیک نیست، بلکه به مسئله‌ای برای رقابت بر سر کارنامه، اعتبار و کنترل روایت سیاسی هم تبدیل می‌شود

با هر نشانه‌ای از پیشرفت در گفت‌وگوهای ایران و آمریکا، یک پرسش قدیمی دوباره به صدر بحث‌های سیاسی برمی‌گردد: چرا در ایران هنوز عده‌ای با مذاکره با آمریکا مخالف‌اند؟

این مخالفت، برخلاف تصور رایج، فقط یک واکنش احساسی یا صرفاً شعاری نیست. درون این جبهه، هم بدبینی تاریخی به آمریکا دیده می‌شود، هم نگرانی از تکرار تجربه‌های پرهزینه گذشته و هم ملاحظات سیاسی و امنیتی که باعث می‌شود بخشی از جریان‌های داخلی، هر نوع توافق با واشنگتن را با تردید نگاه کنند.

مهم‌ترین کلیدواژه: آمریکا قابل اعتماد نیست

خبرآنلاین در ادامه می نویسد: شاید بتوان گفت ستون اصلی مخالفت با مذاکره، همین یک جمله است: آمریکا قابل اعتماد نیست.

منتقدان مذاکره معمولاً به تجربه‌های قبلی اشاره می‌کنند؛ از تغییر مواضع دولت‌های آمریکا گرفته تا خروج از توافق‌ها و بازگشت فشارها. در نگاه این طیف، مذاکره با طرفی که ممکن است با تغییر دولت یا شرایط سیاسی مسیرش را عوض کند، ریسک بالایی دارد. به همین دلیل، آن‌ها معتقدند توافق بدون تضمین محکم، بیشتر از آنکه راه‌حل باشد، می‌تواند زمینه‌ساز یک تجربه پرهزینه دیگر شود.

سایه برجام هنوز سنگین است

بخش مهمی از مخالفان، نقد خود را بر پایه تجربه برجام بنا می‌کنند. از نگاه آن‌ها، ایران در آن توافق تعهدات مشخصی پذیرفت، اما دستاورد اقتصادی وعده‌داده‌شده به شکلی پایدار و ملموس محقق نشد.

همین تجربه باعث شده بسیاری از منتقدان بگویند مشکل فقط «اصل مذاکره» نیست، بلکه توافقی است که روی کاغذ امیدوارکننده به نظر می‌رسد اما در عمل گرهی از اقتصاد کشور باز نمی‌کند. به بیان دیگر، برای این طیف، مذاکره وقتی معنا دارد که نتیجه آن قابل لمس، تضمین‌شده و ماندگار باشد.

مخالفت ایدئولوژیک؛ هنوز یک عامل مهم است

در کنار ملاحظات فنی و سیاسی، برای بخشی از جریان‌های داخلی، از نگاه برخی منتقدان ، مذاکره با آمریکا همچنان یک موضوع هویتی و ایدئولوژیک است. در این نگاه، واشنگتن فقط یک طرف مذاکره نیست، بلکه نماد سال‌ها فشار، تحریم، تهدید و مداخله تلقی می‌شود.

از همین زاویه، برخی جریان‌ها نگران‌اند که هر گونه مذاکره بدون دستاورد روشن، به‌عنوان عقب‌نشینی از مواضع اصولی تعبیر شود. البته حتی در همین طیف هم همه یک‌نظر نیستند؛ برخی با اصل گفت‌وگو مخالف‌اند و برخی دیگر فقط مذاکره از موضع ضعف را رد می‌کنند.

نگرانی امنیتی؛ ماجرا فقط هسته‌ای نیست

یکی دیگر از دلایل مخالفت، نگرانی از این است که آمریکا مذاکره را محدود به یک پرونده خاص نگه ندارد. منتقدان می‌گویند واشنگتن معمولاً تلاش می‌کند از یک موضوع مشخص، به موضوعات گسترده‌تر برسد؛ از برنامه هسته‌ای تا توان موشکی، نفوذ منطقه‌ای و دیگر مؤلفه‌های بازدارندگی ایران.

در این چارچوب، مخالفت با مذاکره گاهی نه از سر رد مطلق دیپلماسی، بلکه از ترس باز شدن پرونده‌های جدیدی است که به باور این گروه، می‌تواند هزینه‌های امنیتی بیشتری برای ایران ایجاد کند.

سیاست داخلی هم بی‌تاثیر نیست

واقعیت این است که مذاکره با آمریکا در ایران فقط یک موضوع سیاست خارجی نیست؛ یک موضوع سیاست داخلی هم هست. هر توافق احتمالی می‌تواند به نام یک جریان سیاسی ثبت شود و توازن قدرت یا اعتبار سیاسی را در داخل تغییر دهد.

به همین دلیل، بخشی از مخالفت‌ها را باید در بستر رقابت‌های جناحی هم فهمید. در چنین فضایی، مذاکره فقط یک پرونده دیپلماتیک نیست، بلکه به مسئله‌ای برای رقابت بر سر کارنامه، اعتبار و کنترل روایت سیاسی هم تبدیل می‌شود.

آیا همه مخالفان، مخالف هر نوع گفت‌وگو هستند؟

نه. اینجا یک تفکیک مهم وجود دارد. همه منتقدان مذاکره، مخالف گفت‌وگوی مطلق نیستند. بخشی از آنان می‌گویند اگر مذاکره‌ای هم قرار است انجام شود، باید:

از موضع قدرت باشد
محدود به موضوعی مشخص بماند
ضمانت اجرایی داشته باشد
قابل راستی‌آزمایی باشد
و اقتصاد کشور به نتیجه آن شرطی نشود

یعنی در واقع، بخشی از این مخالفت نه با «اصل گفت‌وگو»، بلکه با مذاکره شتاب‌زده، پرهزینه یا بدون تضمین است.

راه‌حل جایگزین مخالفان چیست؟

گروهی از منتقدان مذاکره، با مذاکره تحت هیچ شرایطی موافق نیستند و البه نسخه جایگزینی هم ارائه نمی‌دهند و خروجی نگاه آنان چیزی جز جنگ بی‌پایان تا پیروزی بر بزرگترین قرت نظانمی جهان نیست . اینان تاب‌آوری اقتصادی، اجتماعی و نظامی اجرای ایده خود را لحاظ نمی‌کنند و به همین دلیل از سوی منتقدانشان به رویای‌فروشی متهم می‌شوند.

گروه دیگری از مخالفان مذاکره معمولاً بر این باورند که نباید حل مشکلات کشور به نتیجه گفت‌وگو با آمریکا گره بخورد. آن‌ها بیشتر بر راهبردهایی مانند خنثی‌سازی تحریم‌ها، تقویت اقتصاد داخلی، توسعه روابط منطقه‌ای، همکاری با قدرت‌های غیرغربی و کاهش وابستگی به توافق با واشنگتن تاکید می‌کنند و اینان نیم نگاهی به ابرچالش‌های اقتصادی، سیاسی و نظامی جنگ دارند، هرچند، اولویت‌شان همچنان بر ادامه جنگ و نفی مذاکره است. در این نگاه، حتی اگر مذاکره هم انجام شود، نباید به تنها ستون سیاست اقتصادی و خارجی کشور تبدیل شود.

تهدید به قشون کشی خیابانی

عصر ایران در این باره می نویسد: جریان پایداری و حامیان آن که فکر می کنند ایران به حدی از نظر نظامی قدرتمند است که می تواند آمریکا را شکست دهد، اسرائیل را با خاک یکسان کند و فلسطین را آزاد کرده و به صاحبان اصلی اش بازگرداند، این روزها در حال فراخوان «قشون کشی خیابانی علیه هر گونه توافق احتمالی بین ایران و آمریکا و پایان جنگ» هستند. آنها مدعی اند که مذاکره کنندگان ایرانی، برخلاف نظرات رهبری زیر بار توافقی ذلت بار رفته اند و نباید در مقابل این "خیانت" سکوت کرد بلکه باید به خیابان ها ریخت و توافق را به هم زد.

در این باره چند نکته زیر قابل ذکر است:

۱ - اولاً این طائفه همیشه طلبکار و مخالف خوان و خودعقل‌کل پندار، از کی تا حالا زبان و سخنگوی رهبری شده اند که می گویند توافق خلاف خواست رهبری است؟!

آیا به زعم اینان، رهبری که حتی برای اتفاقاتی مانند درگذشت یک روحانی در نجف، واکنش نشان می دهد و پیام تسلیت می فرستد، در برابر مهم ترین واقعه ایران امروز -که آینده کشور را رقم می زند- به حدی منفعل و ناتوان شده است که چهار دیپلمات بروند و کشور را بفروشند و برگردند؟

یا سپاهی که در این ماه ها در خط مقدم جنگ با متجاوزان خارجی بوده و همه می دانیم که از نزدیک در جریان مذاکرات است و حتی در مواردی به طور مستقیم به روند آن کمک کرده، نقش تماشاگر را بازی می کند و اجازه می دهد قالیباف و عراقچی منافع ملی ایران را تقدیم آمریکا کنند؟!

این رویکرد مزورانهٔ تندروها، بیش از آن که موضعی علیه مذاکره کنندگان باشد، تضعیف ارکان نظام است ؛ مأموریتی که گویا در اجرای آن، بسیار هم جدی اند؛ خاصه آن که خدا بر ایران و ایرانیان ترحم و تفضّل کرد و اینان نتوانستند گزینه مورد نظرشان را به رهبری برسانند و از این رو، بسیار ناخرسندند... و عاقلان را اشارتی، کافی است.

۲ - اما فارغ از تحلیل عمقی علل سنگ اندازی ها علیه هر گونه توافق و صلح و آرامش، یک اصل مسلم وجود دارد و آن، آزادی ابراز عقیده و بیان و برگزاری تجعمات و راهپیمایی است که البته وقتی معنا می یابد که با "عدالت" همراه باشد.

اگر قرار است نظام در برابر این طائفه، قائل به آزادی بیان و آزادی تجمعات شود تا آنها بتوانند علیه مذاکره و مذاکره کنندگان شعار دهند، باید آزادی مشابهی به موافقان توافق داده شود که اینان نیز بتوانند در حمایت از تصمیم نظام برای پایان جنگ و امضای توافق و حتی از سرگیری رابطه با آمریکا تجمع و راهپیمایی کنند؛ آن وقت معلوم می شود که اکثر مردم ایران، حامی اراده نظام برای توافق اند و اقلیت، نمی تواند با داد و قال و به ضرب و زور صدا و سیمای میلی و سوء استفاده از تجمعات و ...، اراده خود را بر نظام و ملت تحمیل کند. نمی شود که همیشه یک عدهٔ قلیل، هر چه خواستند بکنند و بگویند و اکثریت، فقط نگاه شان کنند و خون دل بخورند و حرف هایشان را در گلو خفه کنند!

یا هر دو طرف باید حق حضور مسالمت آمیز خیابانی و ابراز عقیده داشته باشند یا هیچ کدام؛ این عادلانه است.

۳ - چندی پیش یکی از مجری های صدا و سیما در برنامه ای که به آموزش باز و بستن کلاشنیکف مربوط بود، گفت که سال ها پیش در مسجد محله شان چنین آموزشی دیده است. معلوم شد او که حدود ۳۰ ساله نشان می داد و رجز می خواند، حتی خدمت سربازی هم نرفته است و الا باید در دوران سربازی هم چنین آموزش هایی به او می دادند.

چند روز قبل هم خاطره ای از یک تاریخ نگار جنگ منتشر شد که نوشته بود یکی از همین روحانیونی که دم از جنگ و جهاد و شهادت می زند و مخالف مذاکره و توافق است، در دوران جنگ، برای بازدید به یکی از جبهه ها رفته بود و چنان از صدای توپ و تفنگ ها وحشت کرده بود که التماس می کرد "همین امشب مرا به پشت جبهه برگردانید"!

راوی می گوید به او گفتیم: حاج آقا! بچه های مردم هر روز و هر شب در جبهه این وضعیت را دارند؛ شما لااقل همین یک شب را تحمل کن.

پاسخ داده بود: نه! وظیفه من جنگیدن نیست، درس خواندن است؛ آیت الله منتظری به من گفته تو در آینده مجتهد خواهی شد.

از این ماجراها و افراد، بسیار زیادند و شاعر انقلاب، مرحوم محمدرضا آقاسی چه خوش اینان را وصف کرده است:

خیل درویشان دکان آراستند
کام خود را تحت نامت خواستند
خلق را در اشتباه انداختند
یوسف ما را به چاه انداختند
کیستند اینان؟ رفیق نیمه راه
وقت جان بازی به کنج خانقاه
فصل جنگ آمد، تماشاگر شدند
صلح آمد، لاله ی پرپر شدند

حالا اگر اینان واقعاً جنگ می خواهند و عرضهٔ جنگیدن هم دارند، یک پیشنهاد واقعی داریم: از همین امشب در میدان های شهرهای مختلف، ثبت نام کنند و برای جنگ با اسرائیل به جنوب لبنان اعزام شوند تا در کنار نیروهای حزب الله با صهیونیست های جنایتکار بجنگند. البته باید مطمئن باشند که اعزام خواهند شد نه این که فرمی را به طور فرمالیته پر کنند و حس جنگاوری به ایشان دست بدهد! از جمله همان روحانی معروف که حالا دیگر آیت الله هم شده است و دغدغه ادامه تحصیل هم ندارد، می تواند در خط مقدم اعزامی ها باشد.

حتی اگر امکان اعزام به لبنان به دلایل سیاسی نیست، این شجاعان شهر را به جنگ با گروهک جند الشیطان در سیستان و بلوچستان بفرستند یا به مرزهای غربی اعزام کنند تا با تجزیه طلبانی بجنگند که در کردستان عراق پایگاه دارند و گاه و بیگاه حمله می کنند و سربازان و مرزبانان را به شهادت می رسانند. راستی اصلاً این «جماعت سیاست زدهٔ تریبون دوستِ پشت میز نشینِ منفعت طلب»، تحمل دارند ماه ها در گرمای بالای ۵۰ درجه جنوب شرقی و سرمای زیر ۲۰ درجه کوهستان های شمال غربی با جیره خشکی اندک سر کنند و هر لحظه منتظر کمین دشمن خونریز باشند؟!

قالیباف:

تا پای جان برای سربلندی و پیروزی نهایی ایران عزیز ایستاده‌ایم

رئیس مجلس شورای اسلامی در پیامی نوشت: به تأسی از شهدای جنگ ۱۲ روزه، تا پای جان برای پیروزی نهایی ایران عزیز ایستاده‌ایم.

به گزارش ایرنا، محمدباقرقالیباف امروز شنبه (۲۳ خرداد) در سالروز آغاز جنگ ۱۲ روزه در پیامی در حساب شخصی خود در شبکه ایکس نوشت: یکسال از آغاز اولین دور از حملات جنایتکارانه رژیم اسراییل و آمریکا به خانه ابدی ما ایران می‌گذرد؛ کودکان بی‌گناه را به قتل رساندند و از هیچ جنایت و قساوتی پرهیز نکردند.

رئیس مجلس شورای اسلامی در این پیام تاکید کرد: به تأسی از شهدای قهرمان و مظلوم جنگ ۱۲ روزه، تا پای جان برای سربلندی و پیروزی نهایی ایران عزیز ایستاده‌ایم.

به گزارش ایرنا، جنگ ۱۲ روزه با حمله رژیم صهیونیستی در ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ به کشورمان آغاز شد و در سوم تیر همان سال پایان یافت. این جنگ هرچند با حملات رژیم صهیونیستی علیه کشورمان آغاز شد ولی با پاسخ کوبنده جمهوری اسلامی مواجه شد تا دشمن در نهایت اقدام به درخواست آتش بس کند.

رئیس‌جمهور:

دولت در سخت‌ترین شرایط لحظه‌ای از پیگیری مشکلات مردم غفلت نکرد

رئیس‌جمهور ضمن قدردانی از صبوری مردم در مواجهه با مشکلات و فشارهای اقتصادی، گفت: دولت در یک سال گذشته با وجود محدودیت‌ها و دشواری‌های فراوان، تلاش کرده است در کنار مردم بایستد و برای حل چالش‌های کشور راهکار ارائه دهد.

به گزارش روز شنبه ایرنا از ریاست جمهوری، مسعود پزشکیان در پیامی به مناسبت نخستین سالگرد جنگ تحمیلی ۱۲ روزه گرامی‌داشت یاد شهدای این نبرد، اشاره به محاسبات اشتباه رژیم صهیونیستی در آغاز این جنگ تصریح کرد : دشمن تصور می‌کرد با هدف قرار دادن فرماندهان عالی‌رتبه نظامی، دانشمندان برجسته هسته‌ای و حمله به زیرساخت‌ها و مناطق مسکونی کشور می‌تواند اراده ملت ایران را تضعیف کند، اما ایستادگی مردم، هدایت رهبری و آمادگی نیروهای مسلح موجب شد این اهداف محقق نشود. وی، جنگ ۱۲ روزه را نمادی از وحدت ملی دانست و تأکید کرد که ملت ایران فارغ از هر سلیقه و دیدگاه، در دفاع از کشور یکپارچه عمل کرد. رئیس‌جمهور همچنین با قدردانی از صبوری مردم در مواجهه با مشکلات و فشارهای اقتصادی، تصریح کرد: دولت در یک سال گذشته با وجود محدودیت‌ها و دشواری‌های فراوان، تلاش کرده است در کنار مردم بایستد و برای حل چالش‌های کشور راهکار ارائه دهد. پزشکیان با استناد به تأکیدات رهبر معظم انقلاب درباره ضرورت حفظ انسجام ملی، ارتقای توان دفاعی و استمرار هوشیاری عمومی، این مؤلفه‌ها را مهم‌ترین الزامات عبور موفق از چالش‌های پیش‌رو عنوان کرد و ابراز امیدواری کرد: ایران با تکیه بر همدلی، توانمندی جوانان و سرمایه اجتماعی خود، مسیر پیشرفت و سربلندی را ادامه دهد.

متن پیام رئیس‌جمهور به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحیم

ملت بزرگ، صبور و سرافراز ایران‌زمین!

سال گذشته در چنین روزی، دشمن غاصب صهیونیستی، با محاسباتی سراسر غلط و توهمی آشکار، گمان کرد با ترور فرماندهان عالی‌رتبه نظامی، هدف قرار دادن دانشمندان تراز اول هسته‌ای و هجوم بی‌رحمانه به زیرساخت‌ها و مناطق مسکونی ما، خواهد توانست قامت استوار این ملت را خم کند و اراده جمهوری اسلامی ایران را در هم بشکند، اما آنچه رقم خورد، حماسه ایستادگی ملتی بود که با ایمان، هدایت حکیمانه رهبری شهید و آمادگی نیروهای جان‌برکف مسلح، خط بطلان بر خیالات خام دشمن کشید. جنگ تحمیلی ۱۲ روزه، بار دیگر اثبات کرد که فراتر از هر سلیقه و دیدگاهی، وقتی پای ایران عزیز در میان باشد، ما یک ملت، یک مشت گره‌کرده و یک قلب تپنده‌ایم. همین دفاع همه‌جانبه و انسجام مقدس بود که دشمنان غدار این آب و خاک را ناکام گذاشت و در نهایت مجبور به پذیرش آتش‌بس کرد.

مردم عزیز و شریف ایران!

من در مقام خادم شما، به‌خوبی می‌دانم که در طول یک سال گذشته، سختی‌های بسیاری را پشت سر گذاشته‌اید. صبوری شما در برابر تنگناها و فشارهای اقتصادی، برای ما آزمونی بزرگ و مسئولیتی سنگین بود. صادقانه با شما سخن می‌گویم؛ در تمام این ماه‌های دشوار، دولتی که به آن اعتماد کرده‌اید نیز با محدودیت‌ها و فشارهای فراوان روبه‌رو بود، اما حتی ثانیه‌ای چشم بر سختی‌های شما نبست. خدمت‌گزاران شما در دولت، با تمام وجود و شبانه‌روز کوشیده‌اند تا شانه به شانه شما ایستادگی کنند، از بار مشکلات شما بکاهند و برای مسائل و چالش‌های مختلف کشور در شرایط پیچیده امروز چاره‌اندیشی کنند. عهد ما با شما، عهدی استوار و ناگسستنی است؛ ما در سختی و تنگنا شما را تنها نخواهیم گذاشت، همان‌طور که شما ایران عزیز را تنها نگذاشتید.

امروز، پس از آن ایستادگی دوازده‌روزه و حماسه تاریخی دفاع در جنگ تحمیلی سوم، همان‌گونه که رهبر عالی‌قدر، حضرت آیت‌الله سید مجتبی خامنه‌ای تأکید دارند، «حفظ انسجام ملی، ارتقای توان دفاعی و استمرار هوشیاری عمومی»، حیاتی‌ترین الزامات عبور پیروزمندانه از چالش‌های پیش رو است. اینجانب، در سالروز آغاز جنگ تحمیلی ۱۲ روزه علیه این مرز و بوم، در برابر عظمت و شکوه ملتی که بار دیگر تاریخ را با مقاومت خود شگفت‌زده کرد، سر تعظیم فرود آورده و یاد و نام شهدای گرانقدر دفاع از عزت، استقلال و امنیت این سرزمین خصوصا شهدای والا مقام این جنگ را گرامی می‌دارم؛ هم‌آنان که با خون پاک خویش، حماسه‌ای ماندگار بر جریده افتخارات این ملت بزرگ افزودند.

بی‌گمان، سرمایه ماندگار و بی‌بدیل این کشور، همبستگی بی‌مانند مردم، استعدادهای بی‌بدیل جوانان و امید به فردای روشن‌تر است. ما همان‌گونه که از کوران آزمون‌های دشوار گذشته سربلند و پیروز عبور کردیم، در آینده نیز با تکیه بر ایمان و همدلی، پرچم سرافرازی و شکوه این نظام و کشور را در اهتزاز نگاه خواهیم داشت.

مسعود پزشکیان - رئیس‌جمهوری اسلامی ایران

اخبار

جزئیات مراسم وداع، تشییع و تدفین پیکر رهبر شهید انقلاب اسلامی منتشر شد

از تهران تا مشهد؛ بدرقه تاریخی رهبر شهید انقلاب

جزئیات مراسم وداع، تشییع و تدفین پیکر رهبر شهید انقلاب اسلامی اعلام شد. بر اساس اطلاعیه ستاد بزرگداشت، آیین‌های وداع و تشییع از ۱۳ تا ۱۸ تیرماه در تهران، قم و مشهد برگزار می‌شود و پیکر مطهر ایشان پس از بدرقه گسترده مردمی، در حرم مطهر امام رضا (ع) به خاک سپرده خواهد شد .

به گزارش نورنیوز دفتر حفظ و نشر آثار رهبر شهید انقلاب اسلامی مراسم تشیع پیکر رهبر شهید انقلاب ومراسم وداع و تدفین قاعد امت را به این شرح اعلام کرد :

بسم الله الرّحمن الرّحیم

«مِنَ الْمُؤْمِنِینَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَیْهِ فَمِنْهُم مَّن قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُم مَّن یَنتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِیلًا»

در پی عروج خونین مرجع عالی‌قدر جهان تشیّع، رهبر حکیم انقلاب اسلامی و پرچمدار جبهه حق و مقاومت، امام مجاهد شهید حضرت آیت‌الله‌العظمی سیّدعلی حسینی خامنه‌ای (قدّس‌الله‌نفسه‌الزکیه)، جهان اسلام در سوگ فقدان بزرگمردی نشسته است که سراسر عمر پربرکت خویش را در راه اعتلای کلمه حق، دفاع از اسلام، خدمت به مردم و هدایت امّت اسلامی سپری نمود. آن قائد شهید، با ایمان راسخ، مجاهدت خالصانه، صبر استوار و بصیرت الهی، همواره پرچم استقلال ایران عزیز و هدایت و عزت امّت اسلامی را برافراشته نگاه داشت؛ نام و یاد آن یگانه دوران در تاریخ ایران عزیز، جهان اسلام و در دل آزادگان عالم ماندگار خواهد بود.

ستاد بزرگداشت عروج خونین امام مجاهد شهید حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای (اعلی‌الله‌مقامه‌الشریف)، ضمن عرض تسلیت به محضر مبارک حضرت ولی‌عصر (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف)، رهبر معظم انقلاب حضرت آیت‌الله سیّدمجتبی حسینی خامنه‌ای (مدظله‌العالی) و همه ملّت‌های آزاده و دلبسته به راه حق، مراتب سپاس و قدردانی عمیق خود را از حضور پرشور و وفادارانه مردم مبعوث شده ایران اسلامی و همه دلدادگان اسلام و انقلاب اعلام می‌دارد.

پیرو اطلاعیه‌های پیشین این ستاد و با عنایت به برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، به اطلاع عموم مردم شریف و عزادار می‌رساند مراسم وداع، تشییع و تدفین پیکر مطهر آن امام مجاهد شهید و اعضای خانواده ایشان، شهیدان بزرگوار دکتر مصباح‌الهدی باقری‌کنی، سیّده‌بشری حسینی خامنه‌ای، زهرا حدادعادل و زهرا محمدی گلپایگانی (رضوان‌الله‌علیهم اجمعین) به شرح زیر برگزار خواهد شد:

روزهای شنبه ۱۳ و یکشنبه ۱۴ تیرماه ۱۴۰۵ مصادف با نوزدهم و بیستم ماه محرم: مراسم وداع با پیکر مطهر در مصلای امام خمینی (قدّس‌سرّه) تهران.

روز دوشنبه ۱۵ تیرماه ۱۴۰۵ مصادف با بیست‌ویکم ماه محرم: مراسم تشییع در تهران.

روز سه‌شنبه ۱۶ تیرماه ۱۴۰۵ مصادف با بیست‌ودوم ماه محرم: مراسم تشییع در شهر مقدّس قم.

روز پنج‌شنبه ۱۸ تیرماه ۱۴۰۵ مصادف با بیست‌چهارم ماه محرم و شب شهادت امام سجاد علیه‌السلام: مراسم تشییع در مشهد مقدس و تدفین در حرم ملکوتی امام‌رضا (علیه‌آلاف‌التحیة و الثناء)

از عموم مردم شریف و عزیز، آزادگان جهان، دلدادگان مکتب اسلام و علاقه‌مندان به ایران دعوت می‌شود با حضور در این مراسم باشکوه، آن رهبر شهید را بدرقه کنند.

در پایان ضمن تشکر از تمهید و برنامه‌ریزی‌های گسترده دستگاه‌های مسئول و گروه‌های مردمی برای برگزاری این رویداد، تأکید می‌شود نقش اصلی در برگزاری این مراسم را مردم شریف و همیشه‌درصحنه به‌عنوان صاحبان اصلی عزا برعهده خواهند داشت و جلوه باشکوه و بی‌نظیری از یک رویداد مردمی رقم خواهد خورد ان‌شاءالله.

جزئیات این مراسم متعاقباً به‌اطلاع عموم خواهد رسید.

دفتر حفظ و نشر آثار رهبر شهید انقلاب اسلامی